

14/04/20 THỨ BA TUẦN BÁT NHẬT PS

Ga 20,11-18

^{20:11} Bà Maria đứng ở ngoài, gần bên mộ, mà khóc. Bà vừa khóc vừa cúi xuống nhìn vào trong mộ,

^{20:12} thì thấy hai thiên thần mặc áo trắng ngồi ở nơi đã đặt thi hài của Đức Giêsu, một vị ở phía đầu, một vị ở phía chân.

^{20:13} Thiên thần hỏi bà: "Này bà, sao bà khóc?" Bà thưa: "Người ta đã lấy mất Chúa tôi rồi, và tôi không biết họ để Người ở đâu!"

^{20:14} Nói xong, bà quay lại và thấy Đức Giêsu đứng đó, nhưng bà không biết là Đức Giêsu.

^{20:15} Đức Giêsu nói với bà: "Này bà, sao bà khóc? Bà tìm ai?" Bà Maria tưởng là người làm vườn, liền nói: "Thưa ông, nếu ông đã đem Người đi, thì xin nói cho tôi biết ông để Người ở đâu, tôi sẽ đem Người về".

^{20:16} Đức Giêsu gọi bà: "Maria!" Bà quay lại và nói bằng tiếng Hípri: "Ráp-bu-ni!" (nghĩa là 'Lạy Thầy').

^{20:17} Đức Giêsu bảo: "Thôi, đừng giữ Thầy lại, vì Thầy chưa lên cùng Chúa Cha. Nhưng hãy đi gặp anh em Thầy và bảo họ: 'Thầy lên cùng Cha của Thầy, cũng là Cha của anh em, lên cùng Thiên Chúa của Thầy, cũng là Thiên Chúa của anh em'".

^{20:18} Bà Maria Mácđala đi báo cho các môn đệ: "Tôi đã thấy Chúa", và bà kể lại những điều Người đã nói với bà.

RÁP-BU-NI, LẠY THẦY!

Đức Giê-su gọi bà: “Ma-ri-a!” Bà quay lại và nói bằng tiếng Híp-ri: “Ráp-bu-ni” (nghĩa là : ‘Lạy Thầy’). (Ga 20,16)

Suy niệm: Không ai phủ nhận tình yêu mà bà Ma-ri-a Mác-đa-la dành cho Chúa Giê-su. Tình yêu mãnh liệt vượt qua mọi sợ hãi. Tình yêu thúc bách khiến bà hồi hải đến mồ từ sáng sớm, mà quên rằng thân liễu yếu như bà làm sao lặn nổi tảng đá lấp cửa mồ để mà hoàn tất việc tẩm liệm theo đúng nghi thức. Thế nhưng, bấy nhiêu đó vẫn chưa đủ để bà nhận ra rằng vị Thầy yêu dấu mà bà đang tìm kiếm lại đang sống mang dáng dấp ông làm vườn đứng sau lưng bà. Bà còn phải làm một cuộc vượt qua nữa: vượt qua từ sự chết đến sự sống. Một lần nữa chính kinh nghiệm về tình yêu đã giúp bà vượt qua. Thân xác Đức Ki-tô Phục Sinh đã biến đổi nhưng tình yêu của ngài thì không biến đổi. Lời gọi của Chúa: “Ma-ri-a” đã giúp bà ngay tức khắc hiểu được điều đó. Và lời đáp “Ráp-bu-ni” của bà chính là tiếng dội trọn vẹn của tình yêu mãnh liệt nhưng đã được chuyển hướng: không phải hướng về một Giê-su đã chết mà về một Đức Ki-tô đã sống lại và vẫn còn đang sống.

Mời Ban: Nếu bạn tin rằng Đức Giê-su đã sống lại và Ngài còn đang sống thì ắt là Ngài vẫn đang hiện diện ở giữa chúng ta. Vậy hãy nỗ lực khám phá ra Đức Ki-tô phục sinh đang hiện diện quanh ta, nơi Lời Chúa, nơi các bí tích, và nhất là nơi bí tích Thánh Thể.

Chia sẻ: Vì sao nói rằng niềm tin vào Đức Ki-tô Phục Sinh là thiết yếu cho đời sống đức tin của ki-tô hữu?

Sống Lời Chúa: Bạn hãy tận dụng những giây phút ở một mình để lắng nghe Đức Ki-tô Phục Sinh gọi tên bạn và bạn hãy đáp lại bằng lời “Ráp-bu-ni” với tất cả tâm tình yêu mến.

Cầu nguyện: Hát “Con hãy nhớ rằng”.